

всички други ще бждат лишени отъ неговата свѣтлина, а вие трѣбва да позовете и тѣхъ да го видятъ, да имъ покажете пжтя да излѣзатъ изъ тази кжща и да видятъ свѣтлината. Затова не е хубаво човѣкъ да държи много хора при себе си, защото никога не могатъ всички изеднѣжъ да се ползуватъ отъ слънчевата свѣтлина и топлина. Трѣбва да имъ кажемъ да излѣзатъ вѣнъ. Затуй казва Исусъ; „Който люби себе си, трѣбва да излѣзе вѣнъ“; и на друго мѣсто „Който люби баща си и майка си повече отъ Мене, не е достоенъ за Мене“. Та, ако едно сжщество се приближи много до прозореца, то ще затули цѣлия хоризонтъ за другитѣ. Дръжте се 20 — 30 крачки по-далеко. То е физическата обстановка. Съ това Исусъ иска да каже, че животътъ не се съдържа въ материалнитѣ блага; тѣ сж само едно просто помагало тѣй, както учебницитѣ, плочитѣ, писалкитѣ прѣдставятъ помагала за ученицитѣ. Да не мислите, че Господъ е приготвилъ за васъ само тия дребни нѣща: Той ви е приготвилъ по-велики нѣща. Попитайте една жаба какви сж нейнитѣ схващания за живота; тя ще каже: „Надъ блатото, въ което азъ живѣя, искамъ повечко мухички да хвърчатъ, и да сж по-близко, да ги хващамъ“. И когато нѣкога я видите, като-че философски гледа и мълчи, тя наблюдава мухитѣ: като дойдатъ по-близо до нея, да може да ги улови. Такова е нейното схващане на живота. Като вървимъ по тази стълба нагорѣ, да не мислимъ, че сме вече на върха на своето развитие: въ тази стълба на развитие между насъ и пжтя, къмъ който се стремимъ, има още много пжть да се извърви. Разстоянието между човѣцитѣ и анге-